H O T Ă R Â R E
pentru aprobarea Regulamentului cu privire la standardele tehnice de reglementare a supravegherii suplimentare a conglomeratelor financiare

nr. 31 din 13.02.2020
(în vigoare 13.04.2020)

Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 75-83 art. 294 din 13.03.2020

* * *

ÎNREGISTRAT:
Ministerul Justiției
al Republicii Moldova
nr.1542 din 28 februarie 2020
Ministru ____ Fadei NAGACEVSCHI

În temeiul art.7, art.8 alin.(2) și alin.(6) din Legea nr.250/2017 cu privire la supravegherea suplimentară a băncilor, asigurătorilor/reasigurătorilor și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr.464-470, art.794), Comitetul executiv al Băncii Naționale a Moldovei

HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă Regulamentul cu privire la standardele tehnice de reglementare a supravegherii suplimentare a conglomeratelor financiare (se anexează).

PREȘEDINTELE
COMITETULUI EXECUTIV **Octavian ARMAȘU**

Nr.31. Chișinău, 13 februarie 2020.

Aprobat
prin Hotărârea Comitetului executiv
al Băncii Naționale a Moldovei
nr.31 din 13 februarie 2020

REGULAMENT
cu privire la standardele tehnice de reglementare a supravegherii suplimentare a conglomeratelor financiare

Prezentul regulament:

- transpune parțial **Anexele I și II din Directiva 2002/87/CE** a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 **privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar** și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 35 din 11 februarie 2003;

- transpune parțial **Regulamentul delegat (UE) nr.342/2014** al Comisiei din 21 ianuarie 2014 de completare a Directivei 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (UE) nr.575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului **cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru aplicarea metodelor de**

calculare a cerințelor privind rata de adecvare a capitalului pentru conglomeratele financiare;

- transpune **Regulamentul delegat (UE) 2015/2303** al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Directivei 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului **în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care specifică definițiile și coordonarea supravegherii suplimentare a concentrării riscurilor și a tranzacțiilor în interiorul grupului** (Text cu relevanță pentru SEE).

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

1. Prezentul regulament se aplică entităților reglementate, persoane juridice licențiate/autorizate conform normelor sectoriale aplicabile, care sunt supuse supravegherii suplimentare exercitate de către coordonator la nivelul conglomeratului financiar.

2. Regulamentul cu privire la standardele tehnice de reglementare a supravegherii suplimentare a conglomeratelor financiare (în continuare – regulament) stabilește principiile tehnice și metodele de calcul în scopul determinării fondurilor proprii și a cerinței suplimentare privind rata de adecvare a capitalului pentru conglomeratele financiare, precum și prevederi în sensul determinării caracterului semnificativ al tranzacțiilor în interiorul grupului și concentrării riscurilor.

3. Termenii și expresiile utilizate în prezentul regulament au semnificațiile prevăzute în Legea nr.250/2017 cu privire la supravegherea suplimentară a băncilor, asigurătorilor/reasigurătorilor și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar (în continuare – Legea nr.250/2017) și în normele sectoriale.

4. În sensul prezentului regulament, cerința de solvabilitate noțională reprezintă cerința privind capitalul pe care entitatea nereglementată care aparține unui conglomerat financiar trebuie să o respecte în temeiul normelor sectoriale care i s-ar aplica în cazul în care ar fi o entitate reglementată din sectorul financiar vizat. Cerința de solvabilitate noțională a unui holding financiar mixt se calculează în conformitate cu normele sectoriale din subsectorul cel mai important al sectorului financiar în cadrul conglomeratului financiar.

Capitolul II
PRINCIPII TEHNICE

Secțiunea 1
Principii tehnice privind rata de adecvare a capitalului

5. Calcularea cerințelor suplimentare cu privire la rata de adecvare a capitalului pentru entitățile reglementate care aparțin unui conglomerat financiar se realizează în conformitate cu principiile tehnice și cu una dintre metodele prevăzute de prezentul regulament, care a fost selectată în baza deciziei coordonatorului.

6. Entitățile reglementate sau holdingul financiar mixt al unui conglomerat financiar aplică metoda de calcul consecvent în mod continuu.

7. Indiferent de metoda utilizată, în cazul în care entitatea este o filială care are un deficit de solvabilitate sau, în cazul unei entități nereglementate din sectorul financiar, un deficit de solvabilitate noțional, se ia în considerare deficitul de solvabilitate total al filialei. Dacă, într-un astfel de caz, răspunderea întreprinderii-mamă care deține o parte din capital este limitată, la acea parte a capitalului, coordonatorul poate permite ca deficitul de solvabilitate al filialei să fie luat în considerare în mod proporțional.

8. În cazul în care nu există o asociere în participație între entitățile aceluiași conglomerat financiar, coordonatorul, după consultarea celorlalte autorități competente

implicate, stabilește care este partea proporțională care trebuie luată în considerare, având în vedere răspunderea determinată de relația existentă.

Secțiunea 2
Eli*minarea multiplei utilizări a fondurilor proprii și a constituirii de fonduri proprii în* interiorul grupului

9. Fondurile proprii/capitalul propriu (în continuare – fonduri proprii) care rezultă în mod direct sau indirect din tranzacțiile în interiorul grupului nu sunt incluse la calcularea cerințelor suplimentare privind rata de adecvare a capitalului la nivelul conglomeratului financiar.

10. Se interzice utilizarea multiplă a elementelor care pot fi luate în considerare la calcularea capitalului la nivelul conglomeratului financiar ("utilizare suprapusă a capitalului"), precum și constituirea de capital în interiorul grupului.

11. Pentru a garanta eliminarea utilizării suprapuse a fondurilor proprii și constituirii de fonduri proprii în interiorul grupului, autoritățile competente aplică prin analogie principiile pertinente prevăzute de normele sectoriale aplicabile.

12. În caz de deficit de capital la nivelul conglomeratului financiar, numai elementele de capital eligibile în conformitate cu normele sectoriale ("capitaluri transsectoriale") sunt luate în considerare pentru verificarea respectării cerințelor suplimentare de solvabilitate.

13. În cazul în care normele sectoriale prevăd limitări la includerea anumitor instrumente de capital care ar putea fi considerate capitaluri trans-sectoriale, aceste limite se aplică mutatis mutandis la calcularea capitalului la nivelul conglomeratului financiar.

Secțiunea 3
Transferabilitatea și disponibilitatea fondurilor proprii

14. La calcularea capitalului la nivelul conglomeratului financiar, autoritățile competente iau în considerare disponibilitatea și transferabilitatea efectivă ale capitalului între diferite entități ale grupului, având în vedere obiectivele stabilite de normele privind rata de adecvare a capitalului.

15. Fondurile proprii recunoscute, conform normelor sectoriale, la nivelul unei entități reglementate care depășesc fondurile proprii necesare pentru a îndeplini cerințele sectoriale de solvabilitate nu se includ la calcularea fondurilor proprii ale unui conglomerat financiar sau a sumei fondurilor proprii ale fiecărei entități reglementate și nereglementate din sectorul financiar care aparțin unui conglomerat financiar, cu excepția cazului în care nu există impedimente practice sau legale, în ceea ce privește transferul fondurilor între entitățile din cadrul conglomeratului financiar.

16. La transmiterea către coordonator a calculului adecvării capitalului la nivelul conglomeratului financiar, entitatea prevăzută la articolul 7 alineatul (6) din Legea nr.250/2017 prezintă acestuia și dovezi privind respectarea prevederilor punctului 15.

Secțiunea 4
Fonduri proprii specifice subsectorului

17. Fondurile proprii specifice subsectorului sunt elemente ale fondurilor proprii disponibile la nivelul unei entități reglementate care sunt eligibile pentru acoperirea riscurilor legate de subsectorul care recunoaște aceste elemente și nu sunt luate în considerare ca fiind eligibile pentru acoperirea riscurilor altor subsectoare ale sectorului financiar.

18. În sensul punctului 17, la fondurile proprii specifice subsectorului nu se atribuie:

1) fondurile proprii de nivel 1 de bază, elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau elementele de fonduri proprii de nivel 2 în sensul Regulamentului cu privire la fondurile proprii ale băncilor și cerințele de capital, aprobat prin Hotărârea Comitetului

executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr.109/2018 (în continuare – Regulamentul nr.109/2018);

2) capitalul asigurătorilor/reasigurătorilor care reprezintă marja de solvabilitate disponibilă în sensul Legii nr.407/2006 cu privire la asigurări și al actelor normative emise în aplicarea acesteia;

3) capitalul societăților de investiții în sensul Legii nr.171/2012 privind piața de capital și actelor normative emise în aplicarea acesteia.

Secțiunea 5
Deficit de fonduri proprii la nivelul conglomeratului financiar

19. În cazul unui deficit de fonduri proprii la nivelul conglomeratului financiar, numai elementele fondurilor proprii care sunt eligibile atât în temeiul normelor sectoriale pentru subsectorul bancar/nonbancar, cât și în temeiul normelor pentru subsectorul asigurărilor sunt folosite pentru a acoperi deficitul respectiv, cu respectarea punctului 15.

20. În sensul punctului 19, fondurile proprii la nivelul conglomeratului financiar reprezintă fondurile proprii care includ elementele fondurilor proprii, menționate la subpunctele 1)-3) din punctul 18.

Secțiunea 6
Fondurile proprii și cerințele de solvabilitate

21. Atunci când trebuie aplicate normele pentru subsectorul asigurărilor, cerințele de solvabilitate prevăzute în temeiul Legii nr.407/2006 cu privire la asigurări, inclusiv orice majorare de capital aplicată în conformitate cu legea menționată, sunt considerate drept cerințe de solvabilitate în scopul calculării cerințelor suplimentare privind rata de adecvare a capitalului.

22. Atunci când trebuie aplicate normele pentru subsectorul bancar, cerințele de fonduri proprii, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul nr.109/2018 și cerințele de a deține fonduri proprii care depășesc acele cerințe, în temeiul Legii nr.202/2017 privind activitatea băncilor, inclusiv cerința rezultată din procesul de evaluare a adecvării capitalului intern și cerința de amortizor combinat, sunt considerate drept cerințe de solvabilitate în scopul calculării cerințelor suplimentare privind rata de adecvare a capitalului.

23. Atunci când trebuie aplicate normele pentru subsectorul serviciilor de investiții, cerințele de capital, astfel cum sunt prevăzute în temeiul Legii nr.171/2012 privind piața de capital, sunt considerate drept cerințe de solvabilitate în scopul calculării cerințelor suplimentare privind rata de adecvare a capitalului.

24. Sub rezerva punctelor 37-39, fondurile proprii ale conglomeratului financiar și cerințele de solvabilitate se calculează în conformitate cu definițiile și plafoanele stabilite în normele sectoriale relevante.

25. Fondurile proprii ale societăților de administrare fiduciară a investițiilor se calculează în conformitate cu prevederile Legii nr.171/2012 privind piața de capital.

Secțiunea 7
Deținerile transsectoriale de instrumente de capital

26. În cazul în care o entitate a unui conglomerat financiar care desfășoară activitate preponderent în subsectorul bancar/nonbancar sau al investițiilor deține instrumente într-o entitate din sectorul financiar care aparține subsectorului asigurărilor, care sunt deduse în temeiul punctelor 33 sau 48, această deținere nu dă naștere niciunei cerințe suplimentare privind rata de adecvare a capitalului la nivelul conglomeratului financiar.

27. În cazul în care aplicarea punctului 26 are drept efect o modificare directă a valorii pierderilor așteptate în temeiul abordării bazate pe modele interne de rating a riscului de credit, în sensul Legii nr.202/2017 privind activitatea băncilor, la fondurile proprii ale conglomeratului financiar se adaugă o sumă echivalentă cu această modificare.

Secțiunea 8
Fondurile proprii noționale și cerințele de solvabilitate noționale *pentru entități*le nereglementate din sectorul financiar

28. În cazul în care un holding financiar mixt deține instrumente într-o entitate nereglementată din sectorul financiar, fondurile proprii noționale și cerințele de solvabilitate noționale pentru entitatea respectivă se calculează în conformitate cu normele sectoriale ale subsectorului cel mai important din cadrul conglomeratului financiar.

29. Pentru o entitate nereglementată din sectorul financiar diferită de cea menționată la punctul 28, fondurile proprii noționale și cerințele de solvabilitate noționale se calculează în conformitate cu normele sectoriale ale sectorului financiar cel mai apropiat de entitatea nereglementată din sectorul financiar. Determinarea sectorului financiar cel mai apropiat se bazează pe gama de activități a entității relevante și pe măsura în care aceasta desfășoară activitățile în cauză. În cazul în care nu este posibilă identificarea în mod clar a sectorului financiar cel mai apropiat, se utilizează normele sectoriale ale subsectorului cel mai important al sectorului financiar din cadrul conglomeratului financiar.

30. Normele sectoriale aplicate la calcularea cerințelor suplimentare privind rata de adecvare a capitalului includ orice dispoziții tranzitorii sau de păstrare a drepturilor obținute privind instrumentele de capital, care se aplică la nivel sectorial.

Capitolul III
METODELE TEHNICE DE CALCUL

Secțiunea 1
Specificarea calculului tehnic în conformitate cu metoda consolidării contabile

31. Fondurile proprii ale unui conglomerat financiar se calculează pe baza situațiilor financiare consolidate conform cadrului contabil aplicabil.

32. Conglomeratele financiare care desfășoară activitate preponderent în subsectorul bancar/nonbancar sau al investițiilor, la calcularea fondurilor proprii ale conglomeratului financiar în cazul investițiilor neconsolidate se aplică următoarele tratamente:

1) investițiile semnificative neconsolidate deținute într-o entitate din sectorul financiar, în sensul punctelor 52 și 53 din Regulamentul nr.109/2018, care aparține subsectorului asigurărilor, se deduc integral din fondurile proprii ale conglomeratului;

2) investițiile neconsolidate, altele decât cele menționate la subpunctul 1), deținute într-o entitate din sectorul financiar care aparține subsectorului asigurărilor, se deduc integral din fondurile proprii ale conglomeratului în conformitate cu punctele 56 - 61 din Regulamentul nr.109/2019.

33. Sub rezerva punctului 32, orice fonduri proprii emise de o entitate care aparține unui conglomerat financiar și deținute de o altă entitate din cadrul acestui conglomerat financiar se deduc din fondurile proprii ale conglomeratului în cazul în care nu au fost eliminate în procesul consolidării contabile.

34. O întreprindere care este o entitate controlată în comun în sensul cadrului contabil relevant este tratată în conformitate cu normele sectoriale privind consolidarea.

35. În cazul în care o entitate care intră în domeniul de aplicare al Legii 407/2006 cu privire la asigurări face parte dintr-un conglomerat financiar, calcularea cerințelor suplimentare privind rata de adecvare a capitalului la nivelul conglomeratului financiar se

bazează pe evaluarea activelor și pasivelor calculate în conformitate cu legea menționată și actele normative elaborate în aplicarea acesteia.

36. În cazul în care valorile activelor sau pasivelor fac obiectul unor filtre prudențiale și deduceri în conformitate cu Regulamentul nr.109/2018, valorile activelor sau pasivelor utilizate pentru calcularea cerințelor suplimentare privind rata de adecvare a capitalului sunt cele care pot fi atribuite entităților relevante în temeiul regulamentului respectiv, cu excepția activelor și pasivelor care pot fi atribuite altor entități din cadrul conglomeratului financiar.

37. Atunci când normele sectoriale impun calcularea unui plafon sau a unei limite, plafonul sau limita la nivelul conglomeratului se calculează pe baza datelor consolidate ale conglomeratului financiar și după deducerile prevăzute la punctele 32 și 33.

38. În scopul calculării plafoanelor sau a limitelor, entitățile reglementate aparținând unui conglomerat financiar care intră în sfera situației consolidate a unei bănci, în temeiul actului normativ al Băncii Naționale a Moldovei aferent supravegherii pe bază consolidată a băncilor, sunt luate în considerare împreună.

39. În scopul calculării plafoanelor sau a limitelor, entitățile reglementate aparținând unui conglomerat financiar care intră în sfera supravegherii pe bază consolidată, în conformitate cu Legea nr.407/2006 cu privire la asigurări și cu actele normative emise întru aplicarea respectivei legi, sunt luate în considerare împreună.

40. În scopul calculării plafoanelor sau a limitelor la nivelul entității reglementate, entitățile reglementate aparținând unui conglomerat financiar cărora nu li se aplică dispozițiile punctelor 38 sau 39, își calculează plafoanele și limitele respective în mod individual, în conformitate cu normele sectoriale ale entității reglementate.

41. Atunci când se însumează cerințele sectoriale de solvabilitate relevante, nu se face nicio altă ajustare în afara celei prevăzute la punctele 26 și 27 sau a celei care rezultă din ajustările plafoanelor și limitelor sectoriale în temeiul punctului 37.

42. Calcularea cerințelor suplimentare în ceea ce privește rata de adecvare a capitalului a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar se realizează pe baza situațiilor financiare consolidate.

43. Cerințele suplimentare în ceea ce privește rata de adecvare a capitalului rezultă din diferența dintre:

1) capitalul conglomeratului financiar, calculat pe baza situației financiare consolidate a acestuia, ținând cont de prevederile prezentei secțiuni; și

2) suma cerințelor de solvabilitate aplicabile diferitelor sectoare financiare reprezentate în cadrul grupului. Pentru fiecare din aceste subsectoare, cerințele de solvabilitate se calculează în conformitate cu prevederile normelor sectoriale.

44. În cazul entităților nereglementate din sectorul financiar, care nu sunt luate în considerare la calcularea cerințelor sectoriale de solvabilitate menționate anterior, se calculează o cerință de solvabilitate noțională.

45. Rezultatul diferenței de la punctul 43 nu trebuie să fie negativ.

Secțiunea 2

Specificarea calculului tehnic în conformitate cu metoda deducerii și agregării

46. În cazul în care fondurile proprii ale unei entități reglementate fac obiectul unui filtru prudențial în temeiul normelor sectoriale relevante, se aplică unul din următoarele tratamente:

1) suma filtrată, care este suma netă care trebuie luată în considerare la calcularea fondurilor proprii ale participațiilor, se adaugă la valoarea contabilă a participațiilor luând în considerare cota proporțională, care este deținută direct sau indirect de întreprinderea-mamă sau de entitatea care deține o participație într-o altă entitate din cadrul grupului;

2) suma filtrată menționată la subpunctul 1) se deduce din valoarea contabilă a participațiilor, luând în considerare cota proporțională deținută, în cazul în care suma filtrată micșorează capitalul reglementat.

47. Pentru conglomeratele financiare care desfășoară activitate preponderent în subsectorul bancar sau al investițiilor, investiția semnificativă într-o entitate din sectorul financiar în sensul punctului 52 din Regulamentul 109/2018, care aparține subsectorului asigurărilor și care nu este o participație se deduce integral din elementele de fonduri proprii ale entității care deține instrumentul, în conformitate cu normele sectoriale aplicabile entității respective.

48. Investițiile în interiorul grupului în orice instrumente de capital care sunt eligibile ca fonduri proprii în conformitate cu normele sectoriale, luând în considerare limitele sectoriale relevante, se deduc sau se exclud din calculul fondurilor proprii.

49. Calcularea cerințelor suplimentare privind rata de adecvare a capitalului în conformitate cu metoda deducerii și agregării se efectuează pe baza cadrului contabil aplicabil al fiecărei entități din grup, în conformitate cu următoarea formulă:

$$scar = \sum_{i=1}^{Gfin} (OF_i) - \left(\sum_{i=1}^{Gfin} (REQ_i) + \sum_{j=1}^{G} (BV_j) \right)$$

scar ≥ 1

unde:

OF_i – fondurile proprii ale entității i;

scar - cerințele suplimentare privind rata de adecvare a capitalului;

REQ_i - cerința de solvabilitate pentru fiecare entitate i;

G – sectorul financiar căruia aparține grupul;

G_{fin} - grup financiar;

BV_j – valoarea contabilă a participațiilor în alte entități j din cadrul grupului.

50. Din fondurile proprii (OF_i) se exclud instrumentele de capital din interiorul grupului care sunt eligibile ca fonduri proprii în conformitate cu normele sectoriale.

51. Cerințele suplimentare privind rata de adecvare a capitalului (scar) sunt calculate astfel ca diferența dintre:

1) suma fondurilor proprii (OF_i) ale fiecărei entități (i) reglementate și nereglementate din sectorul financiar care aparține conglomeratului financiar (elementele eligibile conform normelor sectoriale relevante); și

2) suma cerințelor de solvabilitate (REQ_i) pentru fiecare entitate (i) reglementată și nereglementată din sectorul financiar care aparține grupului (G) (cerințele de solvabilitate se calculează în conformitate cu normele sectoriale relevante) și a valorii contabile (BV_j) a participațiilor în alte entități (j) din cadrul grupului.

52. În cazul entităților nereglementate din sectorul financiar, se calculează o cerință de solvabilitate noțională în conformitate cu punctele 28 - 30. Fondurile proprii și cerințele de solvabilitate sunt luate în considerare în cotă proporțională, care este deținută direct sau indirect de întreprinderea-mamă sau de entitatea care deține o participație într-o altă entitate din cadrul grupului.

53. Rezultatul diferenței de la punctul 51 nu trebuie să fie negativ.

Secțiunea 3
Specificarea circumstanțelor pentru combinarea metodei

consolidării contabile* și a metodei deducerii *și agregării

54. Coordonatorul, după consultarea cu autoritățile competente permite combinarea metodelor de calcul al adecvării capitalului în cazul în care:

1) nu este posibil, în mod rezonabil, să se aplice tuturor entităților din cadrul unui conglomerat financiar fie metoda consolidării contabile, fie deducerii și agregării, în special, deoarece metoda consolidării contabile nu poate fi utilizată pentru una sau mai multe entități din cauză că acestea sunt în afara sferei de consolidare sau din cauza faptului că o entitate reglementată are sediul într-o țară terță și nu este posibil să se obțină suficiente informații pentru a aplica una dintre metode în cazul entității respective;

2) entitățile care ar aplica una dintre metode prezintă, la nivel colectiv, un interes neglijabil privind obiectivele supravegherii entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar.

55. Entitățile reglementate care cad sub incidența punctului 54, aplică consecvent în mod continuu combinarea metodei consolidării contabile și a metodei deducerii și agregării.

56. Entitățile reglementate care aparțin unui conglomerat financiar și care nu cad sub incidența punctului 54, aplică fie metoda consolidării contabile, fie metoda deducerii și agregării.

Capitolul IV
TRANZACȚIILE SEMNIFICATIVE ÎN INTERIORUL GRUPULUI

57. Coordonatorul, după consultarea celorlalte autorități competente relevante, stabilește categoriile de tranzacții și de riscuri pe care entitățile reglementate care aparțin unui anumit conglomerat financiar le raportează în conformitate cu articolul 8 din Legea 250/2017, prin luarea în considerare a structurii specifice a conglomeratului financiar și cadrul de gestionare a riscurilor aplicat.

58. Tranzacțiile semnificative în interiorul grupului pot include următoarele tranzacții din cadrul unui conglomerat financiar:

1) investițiile și soldurile între companii, inclusiv bunurile imobiliare, obligațiunile, capitalurile proprii, împrumuturile, instrumentele hibride și subordonate, obligațiunile garantate cu active, mecanismele de centralizare a gestionării activelor sau a numerarului sau de partajare a costurilor, sistemele de pensii, furnizarea de servicii de administrare, de servicii de tip back office sau de alte servicii, dividendele, dobânzile și alte creanțe;

2) garanțiile, angajamentele, acreditivele și alte tranzacții în afara bilanțului;

3) tranzacțiile cu instrumente financiare derivate;

4) achiziționarea, vânzarea sau închirierea de active și pasive;

5) comisioanele în interiorul grupului legate de contracte de distribuție;

6) tranzacțiile cu scopul de a transfera expunerile la risc între entitățile din cadrul conglomeratului financiar, inclusiv tranzacțiile cu entități constituite în scop special sau întreprinderi prestatoare de servicii auxiliare;

7) operațiunile de asigurare, de reasigurare sau de retrocedare;

8) tranzacțiile care constau în mai multe tranzacții legate în cadrul cărora activele sau pasivele sunt transferate către entități din afara conglomeratului financiar, dar expunerea la risc este readusă, în ultimă instanță, în cadrul conglomeratului financiar.

59. Pentru a putea stabili tranzacțiile în interiorul grupului și concentrările de riscuri care, din cauza importanței lor, trebuie raportate în conformitate cu articolul 8 din Legea 250/2017, coordonatorul, după consultarea celorlalte autorități competente relevante și a conglomeratului, stabilește pragurile corespunzătoare pe baza capitalului reglementat și a dispozițiilor prevăzute în prezentul capitol.

60. Coordonatorul și celelalte autorități relevante, în ceea ce privește entitățile reglementate și holdingurile financiare mixte, la identificarea tipurilor de tranzacții semnificative în interiorul grupului, când definesc pragurile adecvate, perioadele de raportare și de control al tranzacțiilor semnificative din interiorul grupului, iau în considerare, în special:

1) structura specifică a conglomeratului financiar, complexitatea tranzacțiilor în interiorul grupului, amplasarea geografică specifică a contrapărții și dacă această contraparte este o entitate reglementată sau nu;

2) eventualele efecte de contaminare din cadrul conglomeratului financiar;

3) eventualele cazuri de eludare a normelor sectoriale;

4) eventualele conflicte de interese;

5) solvabilitatea și poziția de lichiditate ale contrapărții;

6) tranzacțiile între entități aparținând unor sectoare diferite ale unui conglomerat financiar, dacă nu au fost raportate deja la nivel sectorial;

7) tranzacțiile din cadrul unui sector financiar, care nu au fost raportate deja în conformitate cu dispozițiile normelor sectoriale.

61. Coordonatorul și celelalte autorități competente relevante convin cu privire la forma și conținutul raportului privind tranzacțiile semnificative în interiorul grupului, inclusiv asupra limbii, a datelor de transmitere și a canalelor de comunicare.

62. Raportul privind tranzacțiile semnificative în interiorul grupului va conține cel puțin următoarele:

1) datele și valorile tranzacțiilor semnificative, denumirile și numerele de înregistrare sau alte numere de identificare ale entităților din grup și ale contrapărților relevante, inclusiv identificatorul entității juridice (IDNO), unde este cazul;

2) o descriere succintă a tranzacțiilor semnificative în interiorul grupului, în funcție de tipurile de tranzacții prevăzute la punctul 58;

3) volumul total al tuturor tranzacțiilor semnificative în interiorul grupului aferente unui anumit conglomerat financiar într-o anumită perioadă de raportare;

4) informații privind modul în care sunt administrate conflictele de interese și riscurile de contaminare la nivelul conglomeratului financiar în ceea ce privește tranzacțiile semnificative în interiorul grupului, luând în considerare strategia conglomeratului financiar de combinare a activităților în subsectorul bancar/nonbancar, în cel al asigurărilor și în subsectorul serviciilor de investiții, sau o autoevaluare sectorială a riscurilor proprii care să includă o analiză privind gestionarea conflictelor de interese și a riscurilor de contaminare legate de tranzacțiile semnificative în interiorul grupului.

63. Tranzacțiile care sunt efectuate ca parte dintr-o operațiune economică unică sunt agregate în scopul de a calcula pragurile în temeiul articolului 8 alineatul (3) din Legea nr.250/2017.

Capitolul V
CONCENTRAREA SEMNIFICATIVĂ A RISCURILOR

64. În sensul prezentului regulament, o concentrare semnificativă a riscurilor în cazul entităților reglementate și al holdingurilor financiare mixte decurge din expunerile la risc față de contrapărțile care nu fac parte din conglomeratul financiar, indiferent dacă expunerile la risc respective:

1) sunt directe sau indirecte;

2) sunt elemente bilanțiere sau extrabilanțiere;

3) se referă la entități reglementate și nereglementate, la aceleași subsectoare financiare dintr-un conglomerat financiar sau la subsectoare financiare diferite;

4) constau în orice combinație sau interacțiune a expunerilor prevăzute la subpunctele 1)- 3).

65. În sensul prezentului regulament, riscul de contraparte sau riscul de credit include, în special, riscurile legate de contrapărțile interconectate din grupuri, care nu fac parte din conglomeratul financiar, inclusiv o acumulare a expunerilor față de respectivele contrapărți.

66. În ceea ce privește entitățile reglementate și holdingurile financiare mixte, atunci când identifică tipurile de concentrări semnificative ale riscurilor, când definesc pragurile adecvate, perioadele de raportare și de control ale concentrărilor semnificative ale riscurilor, coordonatorul și celelalte autorități competente relevante iau în considerare, în special:

1) solvabilitatea și poziția de lichiditate la nivelul conglomeratului financiar și al diferitelor entități din cadrul conglomeratului financiar;

2) dimensiunile, complexitatea și structura specifică a conglomeratului financiar, inclusiv existența unor entități constituite în scop special, întreprinderi prestatoare de servicii auxiliare, entități din țări terțe;

3) structura specifică de gestionare a riscurilor a conglomeratului financiar și caracteristicile sistemului de guvernanță;

4) diversificarea expunerilor conglomeratului financiar și a portofoliului său de investiții;

5) diversificarea activităților financiare ale conglomeratului financiar în ceea ce privește zonele geografice și liniile de activitate;

6) relația, corelația și interacțiunea dintre factorii de risc în diferitele entități din cadrul conglomeratului financiar;

7) eventualele efecte de contaminare din cadrul conglomeratului financiar;

8) eventualele cazuri de eludare a normelor sectoriale;

9) eventualele conflicte de interese;

10) nivelul sau volumul riscurilor;

11) eventuala acumulare și interacțiune a expunerilor entităților care aparțin diferitelor sectoare financiare din cadrul conglomeratului financiar, dacă nu sunt raportate deja la nivel sectorial;

12) expunerile din cadrul unui sector financiar al conglomeratului financiar, care nu sunt raportate în conformitate cu dispozițiile normelor sectoriale.

67. Coordonatorul și celelalte autorități competente relevante convin cu privire la forma și conținutul raportului privind concentrările semnificative ale riscurilor în interiorul grupului, inclusiv asupra limbii, a datelor de transmitere și a canalelor de comunicare.

68. Raportul privind concentrările semnificative ale riscurilor în interiorul grupului va conține cel puțin următoarele:

1) o descriere a concentrărilor semnificative ale riscurilor, în funcție de tipurile de riscuri prevăzute la punctul 64;

2) defalcarea concentrării semnificative a riscurilor pe contrapărți sau grupuri de contrapărți interconectate, pe zone geografice, sectoare economice, monede, identificând denumirile, numerele de înregistrare sau alte numere de identificare a societăților relevante din grup din cadrul conglomeratului financiar și ale contrapărților acestora, inclusiv identificatorul entității juridice (IDNO), dacă este cazul;

3) valoarea totală a fiecărei concentrări semnificative a riscurilor la sfârșitul unei perioade de raportare specifice, evaluată în conformitate cu normele sectoriale aplicabile;

4) dacă este cazul, valoarea concentrării semnificative a riscurilor, ținând seama de tehnicile de reducere a riscului și de factorii de ponderare a riscului;

5) informații privind modul în care sunt administrate conflictele de interese și riscurile de contaminare la nivelul conglomeratului financiar în ceea ce privește concentrările semnificative ale riscurilor, luând în considerare strategia conglomeratului financiar de

combinare a activităților în subsectorul bancar/nonbancar, în cel al asigurărilor și în subsectorul serviciilor de investiții, sau o autoevaluare sectorială a riscurilor proprii sectoriale care să includă o analiză privind gestionarea conflictelor de interese și a riscurilor de contaminare legate de concentrările semnificative ale riscurilor.

Capitolul VI
MĂSURI DE SUPRAVEGHERE

69. Entitățile reglementate / holdingurile financiare mixte trebuie să efectueze tranzacțiile în interiorul grupului aferente conglomeratului financiar pe baza principiului deplinei concurențe sau să notifice tranzacțiile în interiorul grupului care nu sunt realizate pe baza acestui principiu.

70. Autoritățile competente pot să solicite entităților reglementate sau holdingurilor financiare mixte:

1) să aprobe tranzacțiile în interiorul grupului aferente conglomeratului financiar, în conformitate cu procedurile interne care prevăd implicarea organului său de conducere;

2) să efectueze raportări cu privire la concentrarea semnificativă a riscurilor și la tranzacțiile semnificative în interiorul grupului, mai frecvent decât este prevăzut la articolul 8 din Legea 250/2017, precum și să realizeze raportări suplimentare în acest sens;

3) să consolideze procesele de gestionare a riscurilor și mecanismele de control intern ale conglomeratului financiar;

4) să prezinte sau să îmbunătățească planurile de restabilire a conformității cu cerințele de supraveghere și să stabilească un termen pentru punerea în aplicare a acestora.

71. Autoritățile competente definesc praguri pentru identificarea și controlul concentrărilor semnificative ale riscurilor și al tranzacțiilor semnificative în interiorul grupului din cadrul conglomeratului financiar.